

organowi kontroli skarbowej ilość i moc kwasu, tudzież uiszczenie przypadająca od tego zapasu akcyzą w najbliższej kasie skarbowej bezpośrednio lub też przez Pocztową Kasę Oszczędnościową.

§ 4. Dodatkowa opłata może być przez właściwą izbę skarbową pokredytowaną nie dłużej, niż na 2 miesiące; od kwoty pokredytowanej należy ściągnąć odsetki w stosunku 12% rocznie.

§ 5. Zaniechanie lub zaniebdanie przepisane go zgłoszenia zapasów kwasu octowego podpadają pod postanowienia karne §§ 115 i 130 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu spirytusu z dn. 15 lipca 1909 r.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*

682.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 14 sierpnia 1923 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) podwyższa się dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne oraz zarządza się co następuje:

§ 1. Nowe opłaty pocztowe dla obrotu wewnętrznego i dla obrotu zagranicznego według załączonej taryfy obowiązują od 1 września 1923 r. z wyjątkiem opłat kwartalnych i rocznych, co do których podwyżka wchodzi w życie dopiero z dniem 1 października 1923 r. Opłaty za czasopisma uiszczone przez wydawców do końca bieżącego kwartału (lipiec, sierpień, wrzesień) należy uważać za uiszczone należycie i z tytułu podwyżki taryf nie pobierać żadnych dopłat.

Korespondencji, nadanej przed dniem 1 września, a nadeszłej do urzędów oddawczych po tym dniu, nie należy obciążać dopłatą.

§ 2. Podwyższa się granicę podanej wartości listów wartościowych i paczek do 5.000.000 mkp.

§ 3. Dopuszcza się przekazy pocztowe i telegraficzne do 5.000.000 mkp. na jeden przekaz, jak również obciążenie pobraniem przesyłki listowej, listu wartościowego lub paczki do 5.000.000 mkp.

§ 4. Uznaniu poszczególnych Dyrekcji Poczty i Telegrafów pozostawia się rozszerzenie granic doręczenia odbiorcom do domu kwot przekazów pocztowych i czekowego P. K. O. tudzież listów wartościowych i paczek o podanej wartości do 5.000.000 mkp. w miejscowym i do 500.000 mkp. w zamiejscowym okręgu doręczeń.

§ 5. Znosi się opłatę manipulacyjną przy zwykłych przekazach pocztowych.

§ 6. Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 4.000 mkp., najwyższa zaś kwota odszkodowania za polecane przesyłki listowe do zagranicy = 200.000 mkp.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (coupon réponse international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

- a) za kupon nowy wartości 50 cent. 2.000 mk.
- b) za kupon dawny wartości 25 „ 1.000 „

§ 7. Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od 1 września 1923 r. z wyjątkiem opłat kwartalnych wymienionych pod pozycją 15 i 16 taryfy telegraficznej, które obowiązują dopiero od 1 października 1923 r.

Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Rumunji i Węgier. Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Rumunji równa się podwójnej opłacie wewnętrznej, do Węgier zaś pojedynczej opłacie wewnętrznej plus 7 (siedem) centimów, obliczonych na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej.

§ 8. Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 1 września 1923 r. z wyjątkiem opłat telefonicznych abonamentowych, które obowiązują od 1 października 1923 r. według załączonej taryfy z następującymi wyjątkami:

a) do sieci miejscowych w Warszawie, Lwowie, Lublinie, Łodzi, Białymstoku, Zagłębiu Borysławskim i Dąbrowskiem, które z dniem 1 lipca 1922 r. przeszły na własność „Polskiej Spółki Akcyjnej Telefonów”, mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy, odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa przy nadawaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 33;

b) w województwach poznańskim i pomorskim obowiązują tylko należności budowlane, to znaczy §§ 6, 7, 8, 9 i 10, następnie §§ 22, 24 i 25, dalej należności za rozmowy międzymiastowe, to znaczy §§ 26, 27, 28, 29 i 30, opłaty za rozmaite inne świadczenia, to znaczy §§ 31, 32 i 33, wreszcie cały rozdział III.

Abonenci, dla których podwyższone opłaty abonamentowe nie będą dogodnie, mogą wypowiedzieć abonament na 2 tygodnie przed 1 października 1923 r.

§ 9. Podwyższone należności pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

a) w obrocie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i zezwala się na ich stosowanie w górnośląskiej części województwa śląskiego.

b) w obrocie z Polski do obszaru Wolnego Miasta Gdańska; nie mają zastosowania jedynie pozycje 10, 11 c i 12 taryfy pocztowej.

§ 10. Podwyższone należności za rozmowy telefoniczne międzymiastowe obowiązują także z Wolnem Miastem Gdańskiem, z Austrią i Czechosłowacją.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1923 r.

§ 12. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszym rozporządzenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *Moszczyński*

A. TARYFA POCZTOWA.

I. OBRÓT WEWNĘTRZNY.

1. Listy zwykłe:	
a) obrót miejscowy:	mk.
do wagi 250 gramów	1.000
b) obrót zamiejscowy:	
do wagi 20 gramów	1.000
ponad 20 gr. do 250 gramów	2.000
urzędowe ponad 20 gr. do 2000 gr.	2.000
2. Kartki pocztowe: (niezależnie od należności za blankiet urzędowego nakładu)	
a) pojedyncze	500
b) z odpowiedzią	1.000
3. Kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach	
	100
4. Druki zwykle:	
do wagi 25 gramów	100
" " 50 "	200
" " 100 "	400
" " 250 "	1.000
" " 500 "	1.500
" " 1000 "	2.000
urzędowe ponad 1000 gr. do 2000	2.000
5. Druki dla ociemniałych:	
do wagi 500 gramów	20
" " 1000 "	40
" " 1500 "	60
" " 2000 "	80
" " 2500 "	100
" " 3000 "	120
6. Papiery handlowe (także manuskrypty bez korekty)	
do wagi 250 gramów	1.000
" " 500 "	1.500
" " 1000 "	2.000
7. Próbki towarów	
do wagi 100 gramów	500
" " 250 "	1.000
" " 500 "	1.500
" " 1000 "	2.000
8. Przesyłki mieszane:	
do wagi 250 gramów	1.000
" " 500 "	1.500
" " 1000 "	2.000
9. Czasopisma:	
Opłata od każdego egzemplarza czasopism wynosi:	

za czasopismo do wagi 25 gr. 35% opłaty za druki do wagi 25 gr.;

za czasopismo do wagi 50 gr. 35% opłaty za druki do wagi 50 gr.;

za czasopismo do wagi 100 gr. 25% opłaty za druki do wagi 100 gr.;

za czasopismo do wagi 250 gr. 25% opłaty za druki do wagi 250 gr.;

za czasopismo do wagi 500 gr. 25% opłaty za druki do wagi 500 gr.;

za czasopismo do wagi 1000 gr. 25% opłaty za druki do wagi 1000 gr.;

Za czasopismo wychodzące dwa razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie oblicza się należność według łącznej wagi obydwu numerów.

Opłaty pocztowe za czasopisma mają być pobierane jak dotychczas z góry miesięcznie względnie kwartalnie.

10. Przekazy:

a) do kwoty 1.000 mk.	50
" " 5.000 "	100
" " 10.000 "	200
" " 20.000 "	400
za każde następne 10.000 mk.	50

Najwyższa dopuszczalna kwota przekazu zwykłego lub telegraficznego wynosi 5.000.000 mk.

Za użycie odcinków przekazów do przesłania pisemnych wiadomości uiszcza się należność jak za kartki pocztowe przez nalepienie znaczka pocztowego. Od należności tej są wolne jedynie krótkie zapiski, wskazujące wysokość wpłaconej kwoty, imię i nazwisko wpłacającego, data wpłaty, oraz wyjaśniające cel i tytuł wpłaty przy przekazach:

- a) władz i urzędów do władz i urzędów,
 - b) władz i urzędów do stron prywatnych,
 - c) stron prywatnych do władz i urzędów.
- b) Opłata za przekazy telegraficzne składa się: z opłaty od kwoty przekazowej jak przy zwykłych przekazach pocztowych (pod a) opłaty manipulacyjnej za sporządzenie osobnego telegramu przekazowego w kwocie 200 mk. za każdy poszczególny przekaz telegraficzny, ponadto z opłaty za blankiet telegraficzny, z opłaty za telegram przekazowy i ewentualne prywatne doniesienie pisemne nadawcy zależnie od ilości słów, oraz opłaty za pospieszne doręczenie, o ile nie chodzi o przekazy adresowane „poste-restante”.

11. Listy wartościowe:

Za listy wartościowe zamknięte (opieczątowane przez nadawcę):

a) należność za list zwykły do 20 gramów	1.000
" " " " " 250 "	2.000
" " " urzęd. ponad 20 gr. do 2000 gr.	2.000
b) należność za polecenie	1.000
c) należność od deklarowanej wartości za każde 10.000 mk. lub część tychże	50

Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należność od wartości w podwójnej wysokości.

Za listy wartościowe kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmia-

rami kasowymi i t. p. (Dzien. Urz. M. P. i T. № 27 z 1920 r.) pobiera się:

Oprócz należności jak za list zwykły odpowiedniej wagi i należności za polecenie — należność od wartości:

do 10.000 marek	5
" 50.000 "	20
" 100.000 "	25
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25

12. Paczki:

		mk.
do wagi 1 kg.		2.000
" " 5 "		10.000
" " 10 "		20.000
" " 15 "		30.000
" " 20 "		50.000

Za paczki kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi oraz za paczki P. K. K. P.:

do wagi 25 kg.	70.000
" " 30 "	90.000

Za paczki ochronne pobiera się należność od wagi w podwójnej wysokości.

Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego:

a) należność od wartości za każde 10.000 mk. lub część tychże.	50
b) przy paczkach ponad 500.000 mk. wartości: dodatkową należność manipulacyjną od każdej paczki.	5.000

Za paczki kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. (Dz. Urz. № 27 z 1920 r.) pobiera się:

oprócz opłaty od wagi jak wyżej, tylko należność od wartości:

do 10.000 mk.	5
" 50.000 "	20
" 100.000 "	25
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25

Za paczki władz i urzędów skarb. i państw. nie pobiera się należności manipulacyjnej.

Należności dodatkowe.

Należności przy nadaniu:

	mk.
Polecenie przesyłek pocztowych	1.000
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
a) przy nadaniu	1.000
b) po nadaniu.	2.000
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):	
a) przy nadaniu	1.000
b) po nadaniu.	2.000
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	1.000
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	500
Za doręczenie pospieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz dokumentów oddawczych (dowodów odbioru)	

na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki 4.000

Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante” opłata dodatkowa. 500

Nieuiszczoną przez nadawcę opłatę dodatkową za „poste-restante” (przy zwykłych przesyłkach listowych) pobiera się od odbiorcy w pojedynczej wysokości.

Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:

a) przesyłki poleconej	500
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	500
c) paczki, za każde 5 kg. wagi.	2.000
d) telegramu	500

Należności przy odbiorze:

Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono:

A) listów wartościowych przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O. z pieniędźmi:

	mk.
a) do 10.000 mk.	50
b) ponad 10.000 mk. do 100.000 mk.	500
c) " 100.000 " " 300.000 "	2.000
d) " 300.000 " " 500.000 "	4.000
e) " 500.000 " " 1.000.000 "	5.000

Za każdy dalszy 1.000,000 mk. lub jego część 1.000

B) przekazów P. K. O., stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sierocy, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłacanych z funduszy Skarbu Państwa:

a) do 50.000 mk.: nie pobiera się żadnej należności.	
b) ponad 50.000 mk.	50

Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź przekazami P. K. O., bądź to listami wartościowymi — nie pobiera się żadnej należności.

C) paczek:

	W MIEJSCOWOŚCIACH		
	I kl.	II kl.	III kl.
do 5 klg.	2500	1500	1000
" 10 "	3000	2500	1500
" 15 "	4000	3000	2500
" 20 "	5000	4000	3000

Do miejscowości I klasy należą: Warszawa i Łódź.

Do miejscowości II klasy należą: Będzin, Biała, Białystok, Bielsko, Borysław, Brody, Bydgoszcz, Chrzanów, Cieszyn, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Drohobycz, Dziedzice, Gorlice, Grudziądz, Jarosław, Jasło, Jaworzno, Kalisz, Kielce, Kołomyja, Kraków, Lublin, Lwów, Łomża, Łuck, Nowy-Sącz, Opatów

Kielecki, Ostrowiec, Poznań, Przemyśl, Radom, Równe Wołyńskie, Rzeszów, Sambor, Sanok, Siedlce, Sosnowiec, Stanisławów, Stryj, Suwałki, Szczakowa, Tarnopol, Tarnów, Toruń, Trzebinia, Wierzbnik, Włocławek, Zawiercie, Złoczów.

Do miejscowości III klasy należą: pozostałe miejscowości.

Przenoszenie miejscowości z klasy III do II ewentualnie z klasy II do III należy do zakresu działania Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Za doręczenie paczki przez listonosza wiejskiego: za każdą 5 kg. wagi 2.000

Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i gazet 20.000

b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów 40.000

c) dla paczek wyłącznie 100.000

Oplatę pod a) pobiera się zasadniczo w miejscowościach gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych: opłatę za skrytki (za przegródki nie) pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosi żądanie posiadania płatnej skrytki.

Oplatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.

(Patrz Dz. Urz. № 2 z 1921 r. str. 27).

Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę 1.000
 najwyżej za jedną paczkę 20.000

Od opłaty składowego są wolne:

a) dzień doręczenia (wydania) adresu pomocniczego odbiorcy i nadto.

b) w miejscowym okręgu doręczeń bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, przy paczkach dla wojskowych (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni.

c) przy paczkach, nadawanych „poste restante” dalsze cztery dni,

d) w zamiejscowym okręgu doręczeń — dalsze 14 dni.

Od opłaty składowego za paczki, oprócz dni podanych pod a) do d) wolne są, aż do dnia odbioru również wszystkie niedziele i święta uroczyste, w których normalna służba doręczeń nie jest wykonywana.

Inne opłaty.

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki mk. 1000

Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki 1000

Duplikat poświadczenia nadania 1000

Zniesienie lub zmniejszenie pobrania 1000

Zawiadomienie o niedoręczalności paczki włącznie z zarządzeniem nadawcy 1000

Należytość za zawiadomienie o niedoręczalności przy większej ilości paczek, nadanych równocześnie przez tego samego nadawcę do tego samego odbiorcy pobiera się tylko raz.

Należytość za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę 1000

Należytość za pośrednictwo przy oceniu:

a) przesyłek listowych 500

b) paczek 2000

Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek w Gdańsku, z wyjątkiem paczek ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej 2000

Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.

Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy oceniu miesięcznie 10.000

Jeśli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym lub jeśli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, natenczas dolicza się należytość za pośrednictwo przy oceniu.

Upoważnienie wypłaty (duplikaty) w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę 1000

Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek 2000

Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie 10.000

Za nadanie przesyłki poleconej poza godzinami urzędowymi opłata dodatkowa 1000

Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie 10.000

Pisma sądowe do stron w województwie lwowskim, krakowskim, stanisławowskim i tarnopolskim:

a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu mk. 500

b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości 1000

II. SPECJALNE OPLATY POCZTOWE W GÓRNOŚLĄSKIEJ CZĘŚCI WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO.

(Obrót wewnętrzny).

mk.

1. Małe paczki jednokilogramowe (w obrocie z innymi dzielnicami wykluczone) 2.000

2. Paczki w obrocie wewnętrznym G. Śląska do wagi 5 kg. 5.000

„ „ 10 „ 10.000

„ „ 15 „ 15.000

„ „ 20 „ 20.000

Paczki kas i urzędów skarbowych państwowych, oraz P. K. K. P. do wagi 25 kg. 35.000

Paczki kas i urzędów skarbowych państwowych, oraz P. K. K. P. do wagi 30 kg. 45.000

W obrocie z innymi dzielnicami Polski jak (pod A I 12).

3. Przekazy:

Kwoty przekazowe mogą być wpłacane:

a) w obrocie wewnętrznym górnośląskiej części województwa śląskiego: w walucie polskiej lub niemieckiej,

b) w obrocie z innymi dzielnicami Polski: tylko w walucie polskiej.			
Od przekazów wpłaconych w walucie niemieckiej pobiera się opłaty podane pod A i 10 w stosunku kwoty uzyskanej przez przeliczenie marek niemieckich na marki polskie według kursu dekadowego.			
4. Doręczenie pospieszne: W obrocie wewnętrznym i w obrocie z innymi dzielnicami Polski uiszcza nadawca:			
a) za przesyłki listowe w miejscowym okręgu doręczeń	2.000		
za przesyłki listowe w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym) rzeczywiste koszty posłańca najmniej w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym)	2.000		
b) za paczki w miejscowym okręgu doręczeń, niezależnie od należności za doręczenie	4.000		
w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym) niezależnie od należności za doręczenie najmniej	2.000		
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym)	4.000		
5. Doręczenie paczek:			
do wagi 5 kg.	500		
" " 10 "	1.000		
" " 15 "	1.500		
" " 20 "	2.000		
Za doręczenie paczki gazetowej	500		
6. Poświadczenie nadania zwykłej paczki	200		
7. Za zlecenie:			
a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi:			
b) za czynność okazania do inkasa	1.000		
c) za zrealizowanie zlecenia, od każdego rozpoczętych 1.000 mk. zainkasowanej kwoty	1		
d) za zwrot przyjętego weksła, zaprotowanego weksła i protestu, opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi.			
e) należność za wniesienie protestu z tytułu zlecenia	4.000		
8. Należność za żądanie powtórnego okazania zlecenia, lub przesyłki za pobraniem	500		
9. Za pobrania:			
a) należność za pobranie	1.000		
b) za czynność pobrania, od każdego rozpoczętych 1.000 mk. pobranej kwoty:	1		
10. Za wypłatę z konta listu kredytowego za każde 1.000 mk	10		
11. Za dworcowe przesyłki gazetowe (w ruchu z innymi dzielnicami Polski niedopuszczalne) miesięcznie za każdy egzemplarz	100		
najmniej miesięcznie	1.000		
			Za dworcowe przesyłki gazetowe, zamówione w drugiej połowie miesiąca (od 15-go lub później), pobiera się połowę należności, najmniej jednak 1.000 mk.
12. Urzędowe poświadczenie doręczenia przesyłki (tylko w obrocie wewnętrznym)	500		
13. Za nadanie przesyłek przy użyciu skrzynki, umieszczonej na wozach kolei miejskich	100		
14. Za przyjęcie paczki przez organ doręczający paczki w ruchu miejscowym za pomocą jazdy	1.000		
15. Za zwrot niewysłanej jeszcze przesyłki.	100		
16. a) za cofnięcie zamówienia gazetowego, o ile zamówienie przekazane już zostało nakładcy.	500		
b) za przepisanie czasopisma na nazwisko innej osoby w miejsce pierwotnego abonenta	200		
17. Za wystawienie: a) legitymacji pocztowej	1.000		
b) karty składowej	500		
18. Informacja poza godzinami urzędowymi o nadejściu przesyłek poste restante	500		
19. Należność manipulacyjna przy umowach co do badania uprawnienia do podejmowania przesyłek zgłaszającego się po ich odbiór.	500		
20. Za wydanie zwykłych przesyłek w urzędzie, rocznie.	1.500		
21. Roczna należność za badanie uprawnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy	2.000		
22. Za skrytki zwykłe, rocznie	20.000		
" " większe, rocznie	40.000		
23. Należność za dodatkowe dostarczenie czasopism	500		
24. Należność za wymianę zepsutych znaczków pocztowych	10		
25. Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem, za każde 100 marek lub ich część,	2		
najmniej miesięcznie	1.000		
26. Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia.	1000		
27. Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych	1000		
28. Za zamówienie dodatkowych okazów gazet	500		
29. Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:			
a) do 10 km.	1500		
b) ponad 10 km.	3000		
od 10 kg. do 20 kg.:			
a) do 10 km.	3000		
b) ponad 10 km.	6000		
30. Za jazdę pocztą od kilometra	1000		
31. Za przekazanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej			

samej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, oraz za przekazanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu 300

32) Należytość manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:

- a) czasopism dziennych od egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięczn. 300
- b) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma 10

Oplaty wyszczególnione pod II 7), 8), 16), 17a), 25), 26), 27), 28), 29), 30), 31) i 32) obowiązują także w województwach poznańskim i pomorskim.

III. OBRÓT Z ZAGRANICĄ.

1) Listy zwykłe:

a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:
do wagi 20 gramów. 1600 mk.
za każde dalsze 20 gramów. 1000 „

b) do innych krajów:

do wagi 20 gramów. 2000 mk.
za każde dalsze 20 gramów. 1000 „

Waga listów nie może przekraczać 2 kilogramów, a wymiary w każdym z trzech kierunków nie mogą być większe niż 45 centymetrów lub jeżeli list ma formę rulonu — niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

2) Kartki pocztowe:

a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:
za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią 900 mk.

b) do innych krajów:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią 1200 mk.

Największy dopuszczalny wymiar kartek pocztowych: długość 14 centymetrów — szerokość 9 centymetrów; najmniejszy zaś wymiar: długość 10 centymetrów — szerokość 7 centymetrów.

3) Druki zwykłe i czasopisma:

za każde 50 gramów 400 mk.

Dla wzajemnego ruchu czasopism między Polską a Czechosłowacją i Węgrami obowiązują taryfy wewnętrzne.

Waga druków zwykłych i czasopism nie może przekraczać 2 kilogramów. Waga pojedynczo wysyłanych tomów dzieła może wynosić 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

4) Druki wypukłe dla ociemniałych:

a) do Czechosłowacji i Węgier:

za każde 500 gramów 20 mk.

b) do innych krajów:

za każde 500 gramów 200 mk.

Waga druków wypukłych dla ociemniałych nie może przekraczać 3 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

5) Papiery handlowe:

za każde 50 gramów 400 mk.
najmniej jednak 2000 „

Waga papierów handlowych nie może przekraczać 2 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

6) Próbki towarów:

za każde 50 gramów 400 mk.
najmniej jednak 800 „

Waga próbek towarów nie może przekraczać 500 gramów, a wymiary nie mogą być większe, niż 30 centymetrów na długość, 20 centymetrów na szerokość i 10 centymetrów na wysokość; lub, jeżeli mają formę rulonu, niż 30 centymetrów na długość i 15 centymetrów w średnicy.

7) Różnolita zawartość (złączenie w jedną przesyłkę próbek, druków i papierów handlowych):

za każde 50 gramów 400 mk.
przyczem jeżeli przesyłka zawiera:

a) tylko druki i próbki:

najmniej 800 mk.

b) również papiery handlowe:

najmniej 2000 mk.

Waga najwyższa: 2 kilogramy, przy dołączeniu zaś druków dla ociemniałych: 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.

8) Polecenie przesyłek listowych 2000 mk.

9) Zwrotne poświadczenie odbioru na przesyłkę poleconą:

a) przy nadaniu 2000 mk.

b) po nadaniu 4000 „

10) Reklamacja przesyłek zwykłych lub polecanych 4000 mk.

11) Należytość za doręczenie pośpieszne (przez ekspres) 4000 mk.

12) Żądanie wycofania lub zmiany adresu:

a) drogą pocztową 4000 mk.

b) drogą telegraficzną, należytość za telegram według zwyczajnej taryfy zagranicznej.

Za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone zagraniczne przesyłki listowe pobiera się od adresatów dopłatę w podwójnej wysokości brakującej opłaty, przyczem powyższa dopłata nie może być mniejsza niż 1200 marek.

Zasadniczo wszystkie przesyłki listowe w obrocie zagranicznym mają być w całości opłacone przez nadawców.

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe wszelkiego rodzaju należy zatem zwracać, o ile możliwości, nadawcom celem uzupełnienia brakującej opłaty.

Nieopłacone druki, czasopisma, próbki towarów i papiery handlowe wykluczone są od przewozu, a w razie niemożności zwrotu nadawcy uważane są jako przesyłki niedoręczalne.

IV. SPECJALNE OPŁATY POCZTOWE NA GÓRNYM ŚLĄSKU.

A) W obrocie z niemiecką częścią Górnego Śląska obowiązuje wewnętrzna taryfa pocztowa z następującymi zmianami i uzupełnieniami:

1. Paczki do 3 klg.	4.800 mk. niem.
od 3 " do 5 kgl.	7.200 " "
" 5 " " 6 "	8.400 " "
" 6 " " 7 "	9.600 " "
" 7 " " 8 "	10.800 " "
" 8 " " 9 "	12.000 " "
" 9 " " 10 "	13.200 " "
" 10 " " 11 "	15.000 " "
" 11 " " 12 "	16.800 " "
" 12 " " 13 "	18.600 " "
" 13 " " 14 "	20.400 " "
" 14 " " 15 "	22.200 " "
" 15 " " 16 "	24.000 " "
" 16 " " 17 "	25.800 " "
" 17 " " 18 "	27.600 " "
" 18 " " 19 "	29.400 " "
" 19 " " 20 "	31.200 " "
paczki gazetowe do wagi 5 "	3.600 " "

za paczki z podaną wartością pobiera się od każdego 10.000 mk. niem. podanej wartości; 100 mk. niem.;

za paczki ochronne pobiera się należność od wagi w podwójnej wysokości. Za paczki pilne pobiera się należność od wagi w potrójnej wysokości. Ponadto dolicza się należność za doręczenie pośpieszne, o ile nie chodzi o paczki poste-restante. Za paczki ochronne pilne pobiera się należność w potrójnej wysokości, jak za paczki zwykłe.

2. Przekazy mogą być wpłacane tylko w walucie niemieckiej.

Opłata wynosi:

do 200.000.— mk. niem. — 2.000 mk. niem.,
ponad 200.000. mk. niem. do 400.000 mk. niem. —
4.000 mk. niem., za każde dalsze 400.000 mk. niem. —
2.000 mk. niem.

Najwyższa kwota przekazu pocztowego lub telegraficznego w obrocie z niemieckim Górnym Śląskiem—
1.000.000 mk. niem., zaś kwota pobrania i zlecenia
3.000.000.— mk. niem.

3. Zlecenie pocztowe:

- a) opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi,
- b) za czynność okazania do inkasa, za każdy niewykupiony walor 800 mk. pol.
- c) za zrealizowanie zlecenia, za każdy wykupiony walor 1.200 " "
- d) za przekazanie kwoty pobranej ze zlecenia pobiera się opłatę jak za przekaz.

Należność pod b) c) i d) potrąca się z kwoty pobranej ze zlecenia.

4. Przesyłki za pobraniem:

- a) należności za transport,
- b) należność za pobranie przy przesyłkach listowych 400 mk. pol.
przy paczkach od każdego 200.000 mk. niem. kwoty pobraniowej 2.000 mk. niem.
- c) należność za czynność pobrania przy przesyłkach listowych 600 mk. niem.
przy paczkach żadna.

5. Pośpieszne doręczenie:

- Za pośpieszne doręczenie:
- a) przesyłek listowych w miejscowym okręgu doręczeń 2.000 mk. niem.,
w zamiejscowym okręgu doręczeń 6.000 " "
 - b) paczek w miejscowym okręgu doręczeń 3.000 " "
w zamiejscowym okręgu doręczeń 8.000 " "

Wszystkie opłaty określone w walucie niemieckiej pobiera się w markach niemieckich lub w polskich, w tym ostatnim wypadku przelicza się marki niemieckie na marki polskie według kursu dekadowego.

B) W obrocie z Niemcami obowiązują opłaty wyszczególnione pod III oraz IV a 2, 3, 4 i 5.

Ponadto za paczki zwykłe:

do 5 kg.	50 c.
ponad 5 kg. do 10 kg.	1 fr.
" 10 " " 15 "	1 fr. 50 c.
" 15 " " 20 "	2 fr.

przeliczone na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu.

Za paczki z podaną wartością pobiera się ponadto:

- a) należność manipulacyjną: 10 c.
- b) należność asekuracyjną: 50 c. za każde 300 franków przeliczone na marki polskie w sposób wyżej podany.

B. TARYFA TELEGRAFICZNA.

I. Obrót wewnętrzny.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykle: opłata od wyrazu najmniej jednak	1000 10000	Za telegramy, nadawane w kolejowych urzędach telegraficznych w miejscowościach, gdzie są także państwowe urzędy telegraficzne, pobiera się dodatek do należności od każdego wyrazu na rzecz skarbu kolejowego (patrz Dz. U. № 9 z r. 1923 str. 180). Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwolone. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego. Najniższa opłata za telegram zwykły do 10 wyrazów wynosi 10000 mk., zaś za każdy następny wyraz 1000 mk.
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D): opłata od wyrazu najmniej jednak	3000 30000	Najniższa opłata za telegram pilny do 10 wyrazów wynosi 30000 mk., zaś za każdy następny wyraz 3000 mk.
3	Za zapłaconą odpowiedź zwykłą = RPX=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należność za blankiet na tę odpowiedź	1000 10000 200	Najmniej można opłacać z góry 10 wyrazów. Poza tem ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi zwykłej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
4	Za zapłaconą odpowiedź pilną = RPD=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należność za blankiet na tę odpowiedź	3000 30000 200	Najmniej można opłacić z góry 10 wyrazów. Poza tem ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi pilnej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niższa od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu .	500	Telegramy prasowe oznaczone przed nagłówkiem słowem „Presse” przyjmuje się za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. Telegramy prasowe pilne są niedozwolone.
6	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	200	Inne warunki jak pod 5.
7	Za sprawdzenie telegramu = TC=: 25% opłaty telegramu o takiej samej ilości słów jednakże bez dodatkowych opłat np. za odpowiedź, postańca i t. p.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu obowiązkowo.
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraf. zwykle = PC = b) telegraf. pilne = PCD = c) pocztą = PCP = jak za list zwykły do 20 gramów wagi.	10000 30000	O potwierdzeniu doręczenia względnie oddania na pocztę telegramu ze znakiem = PCP = zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowym (Dz. Urz. M. P. i T. № 5 str. 78 pkt. 18).

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	U W A G I
		Mk.	
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony=PR=jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony=GPR=pobiera się należność pocztową za polecenie listu bez porta listowego.		Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należności. Również nie pobiera się żadnej należności za telegramy „poste restante” i „télégraphe restant”.
10	Za telegramy o kilku adresach=TMx=: a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego . . . b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego . . .	2000 4000	
11	Za telegramy ze znakiem umówionym=XPT=i=XPP=opłaca się prócz normalnej należności za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszt doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności na żądanie nadawcy lub za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności jak za zwykłą kartkę pocztową.	20000 10000	Za telegramy ze znakami =XPP= lub =XPT=różnicę między złożoną przedpłatą a rzeczywistymi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę. Jeżeli telegram doręczono inną okazją, a nie umyślnym posłańcem, wówczas zwraca się nadawcy cały depozyt. ○ doręczeniu telegramu =XPT= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy telegramem służbowym urząd nadawczy. ○ doręczeniu telegramu =XPP= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy bezpłatnym pismem służbowym urząd nadawczy. W obu wypadkach należy zawsze podać, ile wypłacono posłańcowi z kasy urzędu za doręczenie lub usiłowanie doręczenia telegramu. Za doręczenie telegramu ze znakami=XPP= lub =XPT= nie pobiera posłańiec od adresata żadnej dopłaty (patrz Dz. U. M. P. i T. № 5 z r. 1923 str. 75 pkt. 10).
12	Za nadanie lub odebranie telegramu za pomocą telefonu przez abonentów telefonicznych za każde 100 słów lub części tychże	2000	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należności za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
13	Za pokwitowanie nadania telegramu prywatnego	1000	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
14	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego: a) do stu słów b) za każde dalsze 100 słów lub części tychże po	2000 2000	Prośba o wydanie odpisu nie podlega opłacie stemplowej (patrz Dz. U. M. P. i T. № 27 str. 619 pkt. 12).
15	Za każdy umówiony lub skrócony adres: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie	40.000 30.000	Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	U W A G I
		Mk.	
16	Za doręczanie telegramów do kilku miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) w innych urzędach kwartalnie	40.000 30.000	Adresaci, którzy posiadają skrócony lub umówiony adres, mogą także żądać doręczania im telegramów do kilku miejsc o różnych porach dnia jednakże tylko po uiszczeniu opłaty pod poz. 16. Od abonentów zgłaszających umówiony lub skrócony adres w ciągu kwartału pobiera się należność w kwocie proporcjonalnej licząc 30 dni za miesiąc, do których jednak dnia zgłoszenia się nie wlicza. Abonenci, którzy opłacili należność za cały rok z góry, dopłacają różnicę z powodu podwyższenia taryfy w stosunku proporcjonalnym. Za świadczenia te, jeżeli trwają krócej aniżeli kwartał, pobiera się należności w stosunku proporcjonalnym jak pod poz. 15
17	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odelegrafowanego	4000	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
18	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	1000	W razie cofnięcia takiego telegramu należności dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
19	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p. pobiera się opłatę jak za reklamację pocztową.		Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej (patrz D. U. M. P. i T. № 27 str. 619 pkt. 12). Jeżeli w jednym podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należność od każdego reklamowanego telegramu.
20	Za blankiet telegraficzny nadawczy	200	

II. Opłaty ważne tylko w części Górnośląskiej województwa śląskiego.

21	Za odebranie telegramu na poczcie (post-restante G. P.) lub w telegrafie (telegraphe-restant T. R.)	400	
22	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	2000	
23	Za zwrot przedpłaty złożonej przez nadawcę (patrz pozycję 11).	400	
24	Za powtórzenie telegramu na żądanie odbiorcy, za jeden telegram najmniej	10000	
25	Za sprostowanie telegramu pocztą na odpowiedź	1000	

C. TARYFA TELEFONICZNA

ważna na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

I. SIEĆ TELEFONICZNA.¹⁾

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

- a) Sieci lokalnych.
- b) Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za opłatą roczną abonamentu (§ 13).

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należności od poszczególnej rozmowy (§ 27).

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- a) jedną tylko centralę główną lub
- b) jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy;²⁾

- a) Pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ich lub 3-ich kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

Dla sieci z ilością do 100 abonentów teren w promieniu 1 klm.

Dla sieci z ilością od 101 do 2000 abonentów teren w promieniu 2 klm.

Dla sieci z ilością od 2001 wzwyż teren w promieniu 3 klm.

- b) Druga strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

¹⁾ Nie obowiązuje w b. dzielnicy pruskiej.

²⁾ Patrz § 35.

II. NALEŻYTOŚCI.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym, płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należności, a mianowicie:

- a¹⁾ abonenci zamieszkali w obrębie strefy pierwszej za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejże jednorazowo po 300.000 mk. za każde 100 mtr. lub ich część rzeczywistej długości linii telefonicznej;
- b) abonenci zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 360.000 mk.;
- c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 300.000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczty i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonnka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

- a) za przyłączenie w tym samym pokoju co i aparat główny 300.000 mk.,
- b) za przyłączenie w tym samym mieszkaniu co i aparat główny 375.000 mk.,
- c) za przyłączenie w tym samym budynku co i aparat główny 450.000 mk.,
- d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej (450.000 mk.) za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linię dla aparatu głównego, t. j. należności według § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne pod następującymi warunkami:

- a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;
- b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości;
- c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;
- d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;

¹⁾ Patrz § 34.

- e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać nie mniej niż jedno połączenie z centralą państwową przyczem ich budowę uskutecznia się za opłatą należności podług § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczty i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego pobiera się jednorazowo opłaty jak następuje:

- a) za przeniesienie w tym samym pokoju 300.000 mk.
- b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu 375.000 „
- c) za przeniesienie do innego lokalu tego samego budynku 450.000 „
- d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty (450.000 mk.) według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linii nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:
 - w obrębie strefy pierwszej . . . 300.000 „
 - „ „ „ drugiej . . . 360.000 „
- e) za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta . . . 300.000 „
- f) gdy dwóch abonentów zamienia wzajemnie mieszkania lub pomieszczenia zawodowe, w których są stacje telefoniczne, i zatrzymują dawne swe numera tych stacji, pobiera się jednorazową ryczałtową opłatę od każdego abonenta po 75.000 „

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należności budowlanych obowiązują te same zastrzeżenia co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobiera się przed rozpoczęciem robót. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania, a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, a Zarząd Telefonów poniósł już do tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, winien jest prosić wydatki te zwrócić. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materiałów, jeżeli one nic nie straciły na tej wartości i dadzą się ponownie użyć.

§ 11. Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:

1. Na słupach drewnianych za każdy kilometr pojedynczego przewodu rocznie 120.000 mk.

2. Na słupach żelaznych za każdy kilometr pojedynczego przewodu rocznie 300.000 mk., w obu wypadkach bez różnicy ilości przewodów państwowych na słupach umieszczonych.

3. Za wynajęcie pojedynczej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 360.000 mk.

4. Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 750.000 mk.

§ 12. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centrale poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5.000.

Abonenci warszawskiej sieci telefonicznej podmiejskiej prócz opłat przewidzianych w § 11 obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należności za użytkowanie kabla podziemnego, za pomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 900.000 mk. kwartalnie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej¹⁾.

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów połączonych z centralą główną lub pomocniczą za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- a) kategorii abonamentu,
- b) grupy, do której zaliczona jest dana sieć,
- c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta,
- d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnych rozmów.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- a) Abonament prywatny: Do tej kategorii należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuserek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.
- b) Abonament zbiorowy: Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub

¹⁾ W b. dzielnicy pruskiej nie obowiązują paragrafy: 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21.

przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatoriach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.

- c) Abonament publiczny: Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla użytku publiczności.
- d) Abonament towarzyski: Do tej kategorii zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech

różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, złączonych do danej centrali bądź to głównej, bądź pomocniczej zalicza się ona do grupy:

I-ej	przy ilości abonentów do 50
II-ej	" " " od 51 do 100
III-ej	" " " od 101 do 2000
IV-ej	" " " od 2001 do 5000
V-ej	" " " ponad 5000.

§ 16. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t.j. w promieniu km.	Abonament kwartalny			Abonament towarzyski		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	kwartalnie		
						w dwójkę	w trójkę	w czwórkę
Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.			
I	do 50	1	90.000	210.000	435.000	54.000	36.000	27.000
II	od 51—100	1	180.000	360.000	720.000	105.000	72.000	54.000
III	od 101—2000	2	360.000	660.000	1.290.000	210.000	165.000	120.000
IV	od 2001—5000	3	540.000	975.000	1.500.000	330.000	255.000	210.000
V	ponad 5000	3	900.000	1.440.000	1.800.000	540.000	435.000	330.000

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowo aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie;

- a) za każdy aparat dodatkowy 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- b) za dzwonek dodatkowy 21000 mk.
- c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie) 21000 "
- d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy 45000 "
- e) za aparat załączony na stałe do kontaktu, stanowiący własność abonenta, 50% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- f) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność Skarbu Pocztowego 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację linii, a mianowicie: rocznie po mk. 30000 za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za $\frac{1}{2}$ roku, a za konserwację linii za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

- a) za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii,
- b) za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linii po 30000 mk. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 15000 mk. rocznie.

§ 21. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację

według § 17, dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym:	Opłata za odległość rocznie marek:
do 10 klm.	450.000
od 11 do 20 klm.	600.000
od 21 do 30 „	900.000
od 31 do 40 „	1.200.000
od 41 wzwyż	1.500.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych centrali w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywani mogą być do rozmowy tylko przez tych abonentów centrali pomocniczych, którzy taki sam dodatek złożyli. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy łącznie do wymiaru opłat odbywa się periodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przy czym ilość stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia,

ilość stwierdzona w dniu 30/III powoduje zmianę taryfy od 1 lipca,

ilość stwierdzona w dniu 30/VI powoduje zmianę taryfy od 1 października,

ilość stwierdzona w dniu 30/IX powoduje zmianę taryfy od 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone z góry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca kwartału kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do użytku i otrzymania rachunku, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowa winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przy czym winna

być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu i rzeczywiste koszty poniesione przez Skarb Pocztowy przy odnotowaniu i ponownym założeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przy czym część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu, oblicza się w linii powietrznej pomiędzy głównymi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe, podlegające opłacie, dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na odległość do 25 klm. po mk.	3.000
„ „ „ 50 „ „	6.000
„ „ „ 100 „ „	9.000
i za każde dalsze 100 „ „	3.000

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 28. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należności od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali, czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiek bądź ¹⁾ powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie $\frac{1}{5}$ część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej

¹⁾ Dla wyjaśnienia dodaje się, że rozmowy międzymiastowe „zamawiać” można tylko na godziny nocne od 18 do 9 w formie abonamentu miesięcznego, za który opłaca się przypadające należności z góry. Poza tem można rozmowy międzymiastowe tylko „zgłaszać” i to albo z podaniem nazwiska osoby, z którą chce się mówić, albo bez takiej zapowiedzi. Przy zgłoszeniu należy wymienić miejscowość, numer telefonu, czas trwania rozmowy t. zn. trzy minuty lub sześć minut i rodzaj rozmowy t. zn. pilna czy zwykła. Jeżeli zgłaszający chce podać nazwisko osoby wezwanej ma to uczynić zaraz do wymienienia numeru.

rozmowy w danej relacji. Całą należność zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów. Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie „N.” do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 3000 mk.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawił się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak powiedziano w § 28.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez naleplanie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmówcami z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 1000 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmówcami z abonentami innych centrali opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowymi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:
 Za połączenie jednorazowe przez jedną noc mk.
 lub jedno południe 1500
 Miesięcznie za jednorazowe dziennie 18000
 „ za dwurazowe dziennie 36000

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzi w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczty i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, urzędowi policji państwowej.

Jeżeli do skutecznego połączenia takich potrzebnych są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupu i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

- a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznymi bez nocnej służby potrójną należność za rozmowę, jednakże najmniej . . . 36000 mk.
 b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową prócz tego za wykonanie połączenia tak jak w ruchu miejscowym 1200 mk.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowymi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów ustaloną przez Dyrekcję Poczty i Telegrafów a zatwierdzoną przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym czy to do użytku aparatu głównego czy to dla aparatów bocznych dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik posiadający jeden główny aparat abonentowy ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczają, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innymi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 15000 mk.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się:

- a) za każdy telegram do stu słów 2000 mk.
 b) za każde dalsze sto słów lub część tychże po 2000 „

W razie jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należności za pośrednictwo telefoniczne t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należności za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom pobiera się takie same należności. Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przysyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako listy zwykle bezpłatnie.

III. OPŁATY WAŻNE TYLKO NA OBSZARZE WOJEWÓDZTWA POZNAŃSKIEGO I POMORSKIEGO.

1. Abonament.

§ 34. Za każdy aparat główny oddalony nie więcej niż 5 klm. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczny abonament który wynosi:
 w sieciach telefonicznych do 50 abonentów 480.000 mk.
 w sieciach telefonicznych od 51 do 100 abonentów włącznie 800.000 „

w sieciach telefonicznych od 101 do 200 abonentów włącznie	900.000 mk.
w sieciach telefonicznych od 201 do 500 abonentów włącznie	1.200.000 „
w sieciach telefonicznych od 501 do 1000 abonentów włącznie	1.350.000 „
w sieciach telefonicznych od 1001 do 5000 abonentów włącznie	1.500.000 „
w sieciach telefonicznych od 5001 do 20000 abonentów włącznie	1.800.000 „

§ 35. Jeżeli aparat główny położony jest dalej niż 5 klm. w linii powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne 100 metrów lub części tychże długości przewodu leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm. dodatkową opłatę rocznie 36.000

Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę, wymierza się wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do tego aparatu, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.

Teren w promieniu 5 klm. od centrali jest strefą pierwszą, teren poza kołem o promieniu 5 klm. strefą drugą¹⁾.

§ 36. Za zwykły aparat boczny, który Zarząd Państwowych Telefonów urządza i utrzymuje we własnym zakresie, opłaca abonent:

a) za urządzony na tej samej posiadłości gdzie aparat główny, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji:
od każdej stacji rocznie 144.000
za każdą inną boczną stacją rocznie 210.000

b) jeżeli do połączenia stacji bocznej ze stacją główną użyto więcej niż 100 mtr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 36.000

c) Za boczne stacje, odległe w linii powietrznej od centrali więcej niż 5 klm. płaci abonent za każde następne, pełne 100 mtr. lub część tychże przewodu mierzonego od stacji głównej analogiczne dodatki jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 35.

§ 37. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzony na tej samej posiadłości gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie	210.000 mk.
„ dwóch połączeniach „ „	300.000 „
„ trzech „ „	360.000 „
więcej jak trzech połączeniach z centralą	450.000 „

b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy: przy jednym połączeniu z centralą rocznie	180.000 mk.
„ dwóch połączeniach „ „	360.000 „
„ trzech „ „	450.000 „
więcej jak trzech połączeniach z centralą	540.000 „

c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą, przy jednym połączeniu z centralą rocznie 18.000 mk.

przy dwóch połączeniach z centralą rocznie 27.000 mk.
„ trzech „ „ 36.000 „
więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenie z centralą rocznie 9.000 mk. więcej, t. j. 45.000 mk. i t. d.

d) Przy połączeniach między stacjami bocznymi, zwyczajnymi aparatami i bocznymi stacjami o szeregowym załączeniu za każdą boczną stacją z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie 18.000 mk.

e) Za przemianę bocznych stacji o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowym załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacji o szeregowym załączeniu, kosztów własnych z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materiału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże kosztów rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie 18.000 mk.

2. Inne urządzenia.

§ 38. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 36 lit. c) za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie 120.000 mk.
w innym wypadku rocznie 225.000 mk.

§ 39. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne: urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów,

1. Za każdą boczną stacją, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie 80.000 mk.
2. Za każdą inną boczną stacją . 120.000 „

§ 40. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowymi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie 36.000 mk.

2. Za przewód łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównymi lub bocznymi za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 18.000 mk.

3. Za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należytość jak za stacje boczne wedle stawek § 36.

4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 klm. od centrali za nadwyżkę długości przewodu mierzonego od stacji głównej te same dodatki budowlane, jak przy stacjach głównych według § 35.

5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowymi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów pobiera się za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe, należytość jak za boczną stacją wedle stawek § 39.

§ 41. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktory, słuchawki) są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

¹⁾ Patrz § 4 i § 6.

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie 18.000 mk.
2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie 18.000 mk.
3. Za drugi mikrofon, rocznie 30.000 mk.
4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 30.000 mk.
5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych rocznie 18.000 mk.
6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki rocznie 18.000 mk.
7. Za urządzenie dzwonekowe dołączone do tarcz spadkowych i
8. Za drugą słuchawkę nie pobiera się żadnych bieżących opłat.
9. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 8 wraz z dodatkowymi materiałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwoneków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych, wykonanych przez Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym przepisany przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należytość za każdy dzwonek wynosi rocznie 18.000 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych jak np. zdjęcie i ponowne założenie przewodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo ziemnego i t. p. świadczenia, płaci abonent rzeczywiste koszta.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia, nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 42. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację (§ 36); opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 80.000 mk.
2. Przy stacjach bocznych urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów 360.000 mk.

§ 43. Za używanie przewodów, których koszta budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy, pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 44. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszta naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

§ 45. a) Należytość za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie 90.000 mk.

b) Za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną 90.000 mk.

683.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 sierpnia 1923 r.

o zmianie cennika sprzedaży wyrobów tytoniowych tak państwowych, jak i prywatnych fabryk.

Na mocy ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409 art. 17) zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 września 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w państwowych fabrykach:

I. Cygara:

	Mk.		
Havana	14.000	za 1 sztukę	
Belweder	12.000	" " "	
Wawel	10.000	" " "	
Brytanico	9.000	" " "	
Trabuco	8.000	" " "	
Kuba	6.000	" " "	
Portorico	4.500	" " "	
Mieszane zagraniczne	4.000	" " "	
Brazyl Virginia	3.000	" " "	
Cigarillos	3.000	" " "	

II. Papierosy:

	Mk.		
Sfinks	2.200	za 1 sztukę	
Darnes	1.900	" " "	
Kalif (Kedyw)	1.800	" " "	
Egipskie	1.600	" " "	
Klub	1.300	" " "	
Sejmowe	1.100	" " "	
Prezydent	1.100	" " "	
Damskie	1.100	" " "	
Farys	900	" " "	
Pogoń	1.000	" " "	
Sport	1.000	" " "	
Warszawskie	1.000	" " "	
Syrena	700	" " "	
Wisła	800	" " "	
Wanda	600	" " "	

III. Tytonie do papierosów:

	Mk.		
Kir	2.200.000	za 1 kilogr.	
Ksanti	2.000.000	" " "	
Najprzedn. sułtański	1.700.000	" " "	
" macedoński	1.500.000	" " "	
" turecki	1.200.000	" " "	
Przedni turecki	1.000.000	" " "	
Średni turecki	800.000	" " "	
Kresowy	600.000	" " "	

IV. Tytonie do fajki:

Przedni fajkowy	Mk. 380.000	za 1 kilogram
Zwyczajny fajkowy	" 300.000	" " "

§ 2. Począwszy od dn. 1 września 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych produkowanych w prywatnych fabrykach tychże wyrobów: